

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΠΥΛΙΑΝΗΣ ΠΑΡΟΥ

ΕΤΟΣ 19^ο • ΤΕΥΧΟΣ 83 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2012

Περιεχόμενα Τεύχους

Εισαγωγικό.....	3
<i>Μοναχού Μωυσέως, Αγιορείτου</i>	
Ποιμαντορική Έγκύκλιος ἐπί τῆ Ἑορτῆ τοῦ Πάσχα.....	5
<i>Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλινίκου</i>	
Ἡ Ἑορτή τοῦ Ἁγίου μας Ἀρσενίου.....	7
Ἡ πανήγυρις τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στήν Παροικία.....	7
Ἡ Ἑορτή τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανά.....	8
Ἡ Πανήγυρις τῆς Παναγίας τῆς Ἀργοκοιλιωτίσσης.....	8
Οἱ ὁμίλιες πού πραγματοποιήθηκαν κατά τούς Κατανυκτικούς Ἑσπερινούς τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς στό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας μας.....	9
Ἑκατονταπυλιανή: Πάσχα 2012.....	10-11
Ἡ πορεία ἀπό τό κατ' εἰκόνα στό καθ' ὁμοίωσιν.....	12
<i>Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Σωτηρίου Κοσμοπούλου</i>	
Τό ὄριο ἡλικίας τῶν Ἀρχιερέων στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.....	16
<i>Γεωργίου Ι. Ἀνδρουτσόπουλου</i>	
Ἡ Τακτική «Πόρτα - Πόρτα» τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά.....	19
<i>Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου</i>	
Ἀπ' τή ζωή τοῦ γηροκομείου μας.....	20
<i>Γράφει ἡ Στέλλα Τσαντουλῆ</i>	

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

www.Ekatontapyliani.gr

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ: 4111

ΕΚΔΟΤΗΣ

Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Παροναξίας κ. Καλλίνικος

ΙΔΡΥΤΗΣ

Μακαριστός Μητροπολίτης
Παροναξίας κυρός Ἀμβρόσιος Β΄

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

ΙΕΡΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

ΠΑΝΑΓΙΑΣ

ΕΚΑΤΟΝΤΑΠΥΛΙΑΝΗΣ

844 00 Πάρος

Τηλ. 22840 21243 - 22840 24807

Fax: 22840 24401

e-mail: Ekatontapyliani@otenet.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ

Πρωτ. Γεώργιος Τριαντάφυλλος
Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Ὑρίας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ - ΣΥΝΤΑΞΗ ΥΛΗΣ

Διάκ. Ἐμμανουήλ Τζιώτης

ΠΑΡΑΓΩΓΗ

τυπογραφείο

Ὑστέρνι Νάουσας

Τηλ. 22840 53555, info@tyroparos.gr

Φωτογραφία ἐξοφύλλου

Τό Λάβαρο τῆς Ἀναστάσεως
τοῦ Ἱ. Π. Παναγίας Ἑκατονταπυλιανῆς

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου

Γραφικό Κυκλαδίτικο Ἡλιοβασίλεμα
(φωτ. Γιάννη Β. Κωβαίου)

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ

Ο τούς καιρούς μας, παρά τὰ ὅσα δεινά, ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ζητοῦν τήν ἀλήθεια, τή γνήσια Ὄρθοδοξία, γιά νά ξεδιψάσουν πνευματικά.

Ἐπιθυμοῦν μέ λαχτάρα καί φιλότιμο νά γνωρίσουν τήν ἀκρίβεια τῆς ἀλήθειας, τῆς ζωντανῆς πίστεως καί τοῦ βάθους τους. Δέν πρόκειται γιά σχολαστική ἀνάλυση τῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεως, ἀλλά γιά κάθαρση τοῦ ἐσώτερου ἀνθρώπου. Εἶναι μία θεραπευτική μέθοδος, τήν ὁποία χρησιμοποιοῦν ἡ Ἐκκλησία γιά νά θεραπεύσει τόν πεσμένο ἄνθρωπο, γιά νά τόν ὀδηγήσει στόν ἀγιασμό καί τή θέωση. Αὐτός εἶναι ὁ σκοπός τοῦ ἀνθρώπου ἀλλά καί ὁ στόχος τῆς Ἐκκλησίας.

Στίς παρελθούσες ἑορτές ἦταν κατὰ μέσους οἱ ἐκκλησίες. Στό Ἅγιον Ὅρος εἰσῆλθαν τή Μεγάλῃ Ἑβδομάδα πέντε χιλιάδες ἄνδρες. Ἡ πίστη ζεῖ. Πίστη εἶναι τό πρῶτο βῆμα γιά νά πλησιάσουμε στόν Θεό. Δίχως τήν πίστη εἶναι ἀδύνατον νά γνωρίσουμε τόν Θεό. Χρειάζεται θεία φώτιση γιά νά γνωρίσει κανεῖς τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ. Μόνο μέ τήν καθαρότητά του μπορεῖ ὁ πιστός νά γνωρίσει τόν Θεό.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ θά βοηθήσει τόν ἄνθρωπο νά τόν κατανοήσει καί νά τόν γνωρίσει.

Δίχως αὐτή τήν κατανόηση καί γνώση θά ἦταν δυστυχημένοι. Ὁ Θεός ὀνομάζεται πατέρας. Ὡς πλάστης, δημιουργός καί προστάτης ὅλων. Πιστεύουμε σέ τριαδικό Θεό, πού εἶναι ἡ αὐτοαγάπη. Ἡ σχέση τῶν ἁγιοτριαδικῶν προσώπων εἶναι ἡ ἀγάπη καί ἡ πηγὴ τῆς ἀγάπης. Ἀπό μεγάλη ἀγάπη δημιούργησε ὁ Θεός τόν κόσμο.

Ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε ἀπὸ τόν Πανάγαθο Θεό γιά νά μετέχει τῶν ἀγαθῶν του. Ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωση τοῦ Θεοῦ. Μοιάζει μέ τόν Θεό κατὰ τήν ἀγάπην. Ἡ θεωρία τῆς ὠραιότητος τοῦ παραδείσου τόν ὀδηγοῦσε σέ δοξολογία καί εὐχαριστία. Ἐφθανε νά συνομιλεῖ μαζί του καθημερινά.

Ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε κόσμος τοῦ κόσμου καί ἐντελῶς ἐλεύθερος. Ἄν δέν ἦταν ἐλεύθερος, δέν θά χαιρόταν τὰ ἀγαθὰ πού τοῦ πρόσφερε. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως ἔκανε παράχρησιν τῆς ἐλευθερίας του καί ἔχασε τήν οἰκείωση τοῦ παραδείσου. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀνταρσίας του ἦταν ὁ πόνος καί ὁ θάνατος, ἀφοῦ ζωὴ δίχως Θεό εἶναι θάνατος. Μέ τήν παρα-

κοή του βίωσε τόν ψυχικό θάνατο. Ἡ ἁμαρτία τοῦ στέρησε πολλά ἀγαθά.

Γιὰ νά βοηθήσει ὁ Θεός τόν πεσμένο ἄνθρωπο ἔγινε ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Χριστοῦ, ἡ σταύρωση, ἡ ἀνάσταση καί ἡ ἀνάληψη. Ἀπό ἀγάπη ὁ Θεός δέν ἄφησε τό πλάσμα στήν πτώση του. Ἔγινε ὁ Θεός ἄνθρωπος, γιὰ νά γίνει ὁ ἄνθρωπος θεός. Ἔπαθε ὁ ἀπαθής, γιὰ νά σωθεῖ ὁ ἐμπαθής. Ὁ Θεός ἔγινε σαρκοφόρος γιὰ νά γίνει ὁ ἄνθρωπος πνευματοφόρος. Σημαντική ἡ συμβολή τῆς Παναγίας στό ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Σῶμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Ἐκκλησία καί κεφαλή της τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἐκκλησία γεννήθηκε ἀπό τόν Χριστό καί τρέφεται ἀπό τόν Χριστό. Ἡ Ἐκκλησία φανερώθηκε στόν κόσμο τήν ἡμέρα τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς. Ἡ εἴσοδος μας στήν Ἐκκλησία γίνεται μέ τό ἅγιο βάπτισμα. Τήν Ἐκκλησία διέσπασαν οἱ διάφορες αἱρέσεις. Ἡ πίστη στήν αἰώνια ζωή εἶναι βασική καί βέβαιη. Ἡ πρώτη παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἔγινε ταπεινά στή Βηθλεέμ. Ἡ Δεύτερη Παρουσία τοῦ Χριστοῦ θά γίνει ἔνδοξα καί κανένας ἄνθρωπος δέν γνωρίζει σίγουρα πότε θά γίνει. Οἱ δίκαιοι θά εὐφραίνονται αἰώνια καί οἱ ἀμετανόητοι θά δυστυχοῦν αἰώνια. Ὁ Θεός εὐλογεῖται στόν ναό. Κάθε ναός εἶναι κομμάτι τοῦ οὐρανοῦ στή γῆ. Εἶναι ἀπαραίτητος ὁ

ἐκκλησιασμός καί ἡ μυστηριακή ζωή.

Οἱ εἰκόνες παρουσιάζουν αὐτούς πού πρῖν ἀπό ἐμᾶς θεώθηκαν καί μᾶς ἐμπνέουν. Ὁ σταυρός εἶναι σχῆμα δυνάμεως κι εὐλογίας. Τά τίμια λείψανα πηγές ἁγιασμοῦ κι ἐμπνεύσεως. Ἡ θεία λειτουργία εἶναι τό μυστήριο τῶν μυστηρίων, ἡ μυστηριακή ἀναβίωση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡ βρώση καί ἡ πόση τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ἡ μυστική ἔνωση μέ τόν Χριστό. Τά μυστήρια εἶναι τοῦ βαπτίσματος, τοῦ χρίσματος, τῆς ἱεροσύνης, τῆς ἐξομολογήσεως, τοῦ γάμου, τῆς Θείας Εὐχαριστία καί τοῦ ἱεροῦ εὐχελαιίου.

Ἡ ζωή τῆς ἀσκήσεως, τῆς προσευχῆς, τῆς μετανοίας ἀποτελοῦν τήν ὀρθόδοξη πνευματικότητα. Ὁ Θεός μᾶς προσκαλεῖ νά γίνουμε κατὰ χάρη θεοί. Σκοπός τῆς ζωῆς μας εἶναι ἡ θέωση. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ κύριος χώρος τῆς θεώσεως. Τό ἔλεος καί τή χάρη ἐλκύουμε μέ τό ταπεινό φρόνημα. Ἡ ἔπαρση μόνο γκρεμίζει. Ἡ ταπείνωση ἀνυψώνει καί λυτρώνει. Ὁ Χριστός ταπεινώθηκε γιὰ νά ἀνέλθουμε ἐμεῖς. Οἱ ἀγέρωχες μυροφόρες εἶχαν μεγάλη ἀγάπη καί γνήσια ταπείνωση καί ἀξιώθηκαν πρῶτες νά δοῦν τόν ἀνοιχτό τάφο τοῦ Σωτῆρος καί Λυτρωτή Χριστοῦ.

Μοναχοῦ Μωσέως, Ἀγιορείτου

*Πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας*

**«Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται,
εὐφροσύνη αἰώνιος...»**

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
Ὁ Ἀναστημένος Κύριός μας
καὶ ἡ ἔνδοξη Του Ἀνάστασις,
ἀποτελοῦν τὴν αἰώνια εὐφρο-
σύνη μας, τὴν πραγματικὴ
χαρὰ μας!

Τὸ «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» πού εἶναι ὁ
λαμπρότερος καὶ ἐπισημότερος ὕμνος
τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀντηχεῖ παντοῦ ὡς
χαιρετισμὸς καὶ προσφώνηση, ὡς παιά-
νας καὶ σύμβολο χαρᾶς.

Καὶ ἡ Ἐκκλησία μας λαμπροφοροῦσα
πανηγυρίζει σήμερα τὸν θρίαμβο τοῦ

Ἐσταυρωμένου, τὴν συντριβὴ τοῦ θανά-
του, τὴν ἐπανασύνδεση τοῦ ἀνθρώπου
μέ τὸν Θεὸ καὶ τὴν αἰώνια Ζωή.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ζωοδότου εἶναι τὸ
πλέον χαρμόσυνο γεγονός, εἶναι τὸ κατ'
ἐξοχὴν θαῦμα, ἀφοῦ ἀποδεικνύει τὸν
Χριστὸ ζωντανό, ὡς Θεὸ καὶ Κύριο τῆς
ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ἐάν ὅλη ἡ ἐπίγεια
ζωὴ τοῦ Κυρίου μας ἀναλώθηκε στὴν δι-
ακονία τοῦ πάσχοντος καὶ πεφορτισμέ-
νου ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀπαλλαγὴ του
ἀπὸ τὸ κακό καὶ τὴν ἁμαρτία πού εἶναι ἡ
αἰτία τοῦ πόνου καὶ τῆς θλίψεως, ἐάν τὴν
ἀφιέρωσε στὴν θεραπεία τῶν ἀσθενῶν
καὶ ἀνακούφιση τῶν καμνόντων, ἐάν τέ-
λος τὴν ἐθυσίασε στὸν Σταυρὸ γιὰ νὰ μᾶς
χαρίσει τὴν ζωὴ καὶ τὴν χαρὰ τῆς αἰωνι-
ότητας, πολὺ περισσότερο μέ τὴν Ἀνά-
στασὴ Του ἐγίνε πρόξενος νέας ζωῆς καὶ

πραγματικῆς χαρᾶς.

Πολύ ὀρθά λοιπόν τό Πάσχα χαρακτηρίζεται ὡς ἑορτή χαρμόσυνη καί λαμπροφόρα, ἀφοῦ εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἑορτή τῆς χαρᾶς. Ἐπομένως, ὅσοι ἐμβαθύνουν στό μεγάλο γεγονός τῆς Θείας Ἀναστάσεως καί συμμετέχουν ψυχικά σ' αὐτό, θά νοιώθουν τήν πραγματική, τήν χριστιανική χαρά νά ξεχειλίζει μέσα στήν πιστεύουσα καρδιά τους. Δέν μπορεῖ νά μὴν αἰσθάνεται τήν χριστιανική χαρά αὐτός πού πιστεύει συνειδητά ὅτι ὁ Ἀναστημένος Χριστός μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπό τήν σκλαβιά τῆς ἁμαρτίας καί μᾶς ἄνοιξε διὰ πλάτα τήν πύλη τῆς αἰωνιότητος.

Ἐάν ὁ ἄνθρωπος πιστεύει πραγματικά στόν Ἀναστημένο Κύριό μας καί ἔχει οὐσιαστική ἔνωση μαζί Του, τότε ἔχει πάντοτε τήν πραγματική χαρά, ἀφοῦ κατά τόν Ἱερό Χρυσόστομο, «ὁ ἐν Θεῷ ὢν, αἰεὶ χαίρει».

Ὁ ἐπουράνιος Πατέρας μας ἀπαιτεῖ νά ἔχουμε νική ἐμπιστοσύνη στήν ἀγάπη Του γιά μᾶς καί στήν πατρική Του πρόνοια, καθὼς τά φρόνιμα παιδιά ἐμπιστεύονται στήν ἀγάπη καί στήν προστασία τοῦ πατέρα τους. Καί ἡ ἐμπιστοσύνη στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ δίνει στήν ψυχὴ θάρρος καί ἐλπίδα, γαλήνη καί χαρά.

Πὼς μπορεῖ νά βιώσει τήν γνήσια, τήν ἀναστάσιμη χαρά ὁ ὀλιγόψυχος ἄνθρωπος πού ζεῖ καί κινεῖται σάν νά μὴν ὑπάρχει Ἀνάσταση, σάν νά μὴν ὑπάρχει Θεία πρόνοια;

Ἐάν θέλουμε νά βιώνουμε σέ καθημερινή βάση τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεως, ἄς μένουμε ἐνωμένοι μέ τόν Ἀναστάντα Κύριό μας, καί ἔτσι νά καρποφοροῦμε σέ καρπούς ἀγάπης, καλωσύνης, ταπεινώσεως καί κάθε ἐν Χριστῷ ἀρετῆς.

Ὁ Αἰώνιος Νικητὴς τοῦ θανάτου προβάλλει Ὁραῖος καί ὀπλίζει διαχρονικά μέ θάρρος, μέ ὑπομονή καί τόλμη τοὺς δειλοὺς καί ἀδυνάτους. Οἱ πτωχοὶ καί ταπεινοί, ἀλλὰ καί πιστοὶ συσπειρώνονται γύρω Του. Γίνεται ἀγαπητότερος καί οἰκειότερος γιά ὅλους μας! Γιατί τὸν ζοῦμε ὅλοι οἱ πιστοὶ ὡς Ζωή, ὡς ἀληθινή Χαρά, ὡς ἀναφαίρετο Ἀγαθό, ὡς Ἀγάπη,

ὡς Σωτηρία καί Λύτρωση, ὡς Πόθο, ὡς Ἰδεῶδες, ὡς Πρότυπο καί ὡς λατρευτικό Πρόσωπο, ὡς τό ΠΑΝ!

Ὁ Πανάγιος καί Ζωοδόχος Τάφος δέν φοβίζει, ἀλλὰ χαροποιεῖ. Δέν παραλύει, ἀλλὰ ζωογονεῖ. Δέν ἀποσυνθέτει, ἀλλὰ ἀφθαρτίζει. Καί ὡς ἄσβεστη ἐστία φωτός ἀκτινοβολεῖ ΦΩΣ καί ὡς πηγὴ αἰεζῶς ἀναβλύζει ΖΩΗ καί καταλαμπρύνει τοὺς λαοὺς.

Ἡ Ἀνάστασις ὁμορφαίνει τήν ζωὴ καί τήν διαποτίζει μέ μιὰ ἀνεκφραστή γλυκύτητα. Καί ἐμεῖς ἑορτάζοντας μέ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί πάλι τό Ἅγιο Πάσχα, ἄς γνωρίσουμε τήν δύναμη τοῦ μυστηρίου καί ἄς μάθουμε πρὸς χάριν ποίου ἀπέθανε ὁ Χριστός ὅπως μᾶς προτρέπει καί ὁ Θεὸς Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.

Ἄς προσπεράσουμε τίς ἀρνητικές συγκυρίες καί τά ὅποια προβλήματα μας, ἄς χαροῦμε σήμερα τήν Ἀνάστασις τοῦ Λυτρωτῆ καί Σωτήρα μας Χριστοῦ. Καί ἄς μὴ ξεχνοῦμε, ὅτι τό κοσμοσωτήριο καί κοσμοχαρμόσυνο αὐτό γεγονός ταυτίζεται μέ τήν ἐλπίδα, τήν προσμονή καί τήν προοπτικὴ τῆς πραγματώσεως κάθε ὥραίας καί εὐγενικῆς μας προσπάθειας, ἐν μέσῳ μάλιστα τῶν πολλῶν συγχρόνων ἀβεβαιωτήτων, προβλημάτων καί ἀνησυχιῶν.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας! Ζῆ Κύριος ὁ Θεός!

Εὐχομαι δλόψυχα ἀδελφοί μου, ἡ χάρις, ἡ χαρά, ἡ δύναμη καί ἡ ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως νά σᾶς πλημμυρίζουν πάντοτε.

Τό ἴδιο εὐχομαι καί σέ ὅλους τοὺς ἐγγύς καί τοὺς μακράν, τοὺς ἀποδήμιους καί τοὺς ταξιδεύοντες καί τοὺς ἀπανταχοῦ εὕρισκομένους προσφιλεστάτους Ναξίους, Παρίους καί Ἀντιπαρίους.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΟΥ!

Ὁ Ἐπίσκοπός σας

Ζῶ Παροναξίας Καζιρινῶς

Ἡ Ἑορτή τοῦ Ἁγίου μας Ἀρσενίου

Μέ λαμπρότητα καί συμμετοχή πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἐορτάστηκε κι ἐφέτος ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου καί θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ ἐν Πάρῳ ἀσκήσαντος, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Τῆ Δευτέρα 30 Ἰανουαρίου, παραμονή τῆς ἐορτῆς, ἐτελέσθη στό καθολικό τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χριστοῦ Δάσους, ὁ μικρός Ἑσπερινός καί στή συνέχεια μεταφέρθηκε μέ πομπή ἡ Τιμία Κάρα τοῦ Ἁγίου μας, στόν νέο περικαλῆ Ἱερό Προσκυνηματικό του Ναό, ὅπου καί ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Καλλινίκου.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς καί μετά τὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ἐτελέσθη ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καί ἀκολούθησε ἡ Λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τοῦ Ἁγίου πέριξ του Ἱεροῦ Ναοῦ.

Μία ἐβδομάδα ἀργότερα, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, ὁ ὁποῖος εἶχε μεταβεῖ στὴν Ἀθήνα, τέλεσε τὴν Πανηγυρική Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Μοσχάτου, ὅπου οἱ ἐν Ἀθήναις Παριανοί, πανηγυρίζουν τὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου μας Ἀρσενίου.

Καί ἐδῶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μας ἦταν μεγάλη. Ἐκτός τῶν Παριανῶν, παρέστησαν καί ἄλλοι πιστοί, οἱ ὁποῖοι τίμησαν τὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου καί ζήτησαν τίς πρεσβεῖες του γιὰ τίς δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζουν στὴ ζωὴ τους.

Ἡ πανήγυρις τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στὴν Παροικία

Ετελέσθη καί φέτος μέ ἰδιαίτερη λαμπρότητα ἡ πανήγυρις τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου παρουσίας πλήθους Ἱερέων κατὰ τὸ Ἑσπερινό τῆς Πέμπτης ἀλλὰ καί κατὰ τὴ Θεία Λειτουργία τῆς κυριωνύμου Ἡμέρας.

Κατὰ τὴν λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας παρέστησαν ὅλες οἱ ἀρχές τοῦ τόπου, Ὁ Διοικητὴς τοῦ Α.Τ. Πάρου, Ὁ Λιμενάρχης Πάρου καθὼς τὴν εἰκόνα σπικῶνουν ἄνδρες τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, ἐνῶ τιμές ἀπέδωσε καί ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Πάρου.

Μετά τὸ πέρας τῆς λιτανείας ὅλος ὁ κόσμος κεράστηκε στόν μπουφέ πού ἔστησαν οἱ κυρίες τῆς Ἑνορίας μας, οἱ ὁποῖες καί προσέφεραν τὰ ἐδέσματα.

Ἡ Ἑορτή τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανά

Τήν Πέμπτη 1 Μαρτίου 2012 τό ἀπόγευμα, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας χοροστάτησε στόν Πανηγυρικό Ἑσπερινό καί κήρυξε τόν Θεῖο Λόγο στόν Πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγίων Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου καί Νικολάου τοῦ Πλανά τῶν Ναξίων πόλεως Νάξου, ἐπί τῆ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανά τοῦ Ναξίου μέ τήν συμμετοχή πλειάδος Ἱερέων τῆς Νάξου.

Τήν Παρασκευή 2-3-2012 ἑορτή τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανά, τέλεσε τήν Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στόν αὐτό Ἱερό Ναό μέ τή συμμετοχή ὄλων σχεδόν τῶν Ἱερέων τῆς Νάξου καί τήν παρουσία τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν τῆς Νήσου. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόλαος Σιγάλας, Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ι. Μητροπόλεως Θήρας, Ἄμοργου καί Νήσων.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε ἡ Λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος, τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου καί τοῦ Τιμίου Εὐλίου.

Ἡ Πανήγυρις τῆς Παναγίας τῆς Ἀργοκιλιωτίσσης

Τήν Παρασκευή 20 Ἀπριλίου 2012, ἑορτή τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας προεξῆρχε τοῦ Ὕμνου καί τῆς Θείας Λειτουργίας στόν νεόδμητο, μεγαλοπρεπῆ Ἱερό Ναό τοῦ μεγάλου Πανναξιακοῦ Προσκυνηματος τῆς Παναγίας τῆς Ἀργοκιλιωτίσσης καί ἀππύθυνε ἑορταστικό χαιρετισμό καί εὐχές πρός τά πλήθη τῶν προσκυνητῶν πού συνέρρευσαν (ὀδοιπορώντας πολλοί γιά ἐκπλήρωση τάματος μέχρι καί 5 - 6 ὥρες) γιά νά τιμήσουν τό πάνσεπτο Πρόσωπο τῆς Παναγίας μας.

Συγχρόνως ἀππύθυνε ἑκκλήση πρός τοὺς παρευρεθέντες Βουλευτές τοῦ Νομοῦ καί λοιπούς τοπικούς παράγοντες γιά στήριξη καί ἐνίσχυση τοῦ μεγάλου καί δύσκολου ἔργου τῆς ὀλοκληρώσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ, πού ἀποτελεῖ ὄνειρο ὄλων τῶν Ναξίων.

Ἀκολούθησε ἡ Λιτανεία τῆς Σεπτῆς Εἰκόνος τῆς Παναγίας μας πρός τόν Ναό τῆς Εὐρέσεως ὅπου καί ἐψάλη Δέηση.

**Οι όμιλίες πού πραγματοποιήθηκαν
κατά τούς Κατανυκτικούς Έσπερινούς
τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς
στό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας μας**

26 Φεβρουαρίου - ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ:

Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Σαραντόπουλος

Ἱεροκήρυξ Ἰ. Μ. Παροναξίας

**ΘΕΜΑ: «ΝΗΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑ,
ΟΙ ΠΥΛΕΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ»**

4 Μαρτίου - ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ἀρχιμανδρίτης Πολύκαρπος Μπόργος

Γραμματέας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητας

ΘΕΜΑ: «ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

11 Μαρτίου - ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ - ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος Καλύβας

Ἱεροκήρυξ Ἰ. Μ. Φωκίδος

ΘΕΜΑ: «ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ - ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ & ΘΕΟΛΟΓΙΑ»

18 Μαρτίου - ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας

κ. Καλλίνικος

ΘΕΜΑ: «ΣΤΑΥΡΟΣ, ΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΜΟΥ»

25 Μαρτίου - ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ -

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Καραγεώργος

Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος

Ἰ. Μ. Αἰτωλίας καί Ἄκαρνανίας

ΘΕΜΑ: «Η ΚΛΙΜΑΚΑ ΤΩΝ ΑΡΕΤΩΝ»

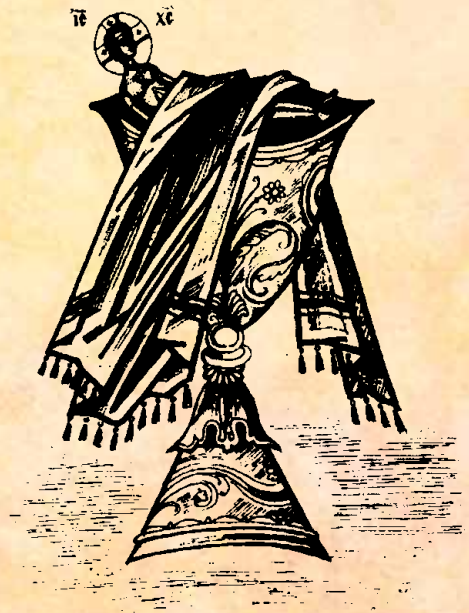
1 Ἀπριλίου 2011- ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ -

ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ

Ἀρχιμανδρίτης Σωτήριος Κοσμόπουλος

Πρωτοσύγκελλος Ἰ. Μ. Σάμου καί Ἰκαρίας

**ΘΕΜΑ: «Η ΠΟΡΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΤ' ΕΙΚΟΝΑ
ΣΤΟ ΚΑΘ' ΟΜΟΙΩΣΙΝ»**

Έκατονταπυλιανή: Πάσχα 2012

Ἡ πορεία ἀπό τό κατ' εἰκόνα στό καθ' ὁμοίωσιν

*Ἀπόσπασμα ἀπό τὴν ὁμιλία τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου
π. Σωτηρίου Κοσμοπούλου στὸν Στ' Κατανυκτικὸ Ἑσπερινό (1η Ἀπριλίου 2012)
στό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας μας*

...Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο κατὰ τὴν εἰκόνα καὶ κατὰ τὴν ὁμοίωσίν Του. Δηλαδή τοῦ ἐνεφύσησε τὴν πνοή Του, τὸ πνεῦμα Του, τὸν πλούτισε μέ ψυχὴ νοερά, λογικὴ, ἐλεύθερη, αὐτεξούσια καὶ αὐτοδιάθετη. Εἶχε τὴ δυνατότητα ὁ ἄνθρωπος νὰ κινεῖται πρὸς τὸ ἀγαθὸ καὶ κάνοντας καλὴ χρῆση τοῦ αὐτεξουσίου του νὰ παραμείνει γιὰ πάντα στὴν ὠραιότητα τοῦ Παραδείσου καὶ νὰ μὴν πεθάνει ποτέ. Ὅμως δὲν ἐκτίμησε τὴν ἐλευθερία του καὶ εὐκόλα ἀντάλλαξε τὰ ἀνεκτίμητα δῶρα τῆς ἀρχέγονης δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ μέ τίς ὑποσχέσεις τοῦ διαβόλου. Αὐτοδιατέθηκε στὸν διάβολο μέ ἀποτέλεσμα νὰ χάσει τὸν παράδεισο καὶ νὰ ἐξοριστεῖ πάνω σ' αὐτὴ τὴ γῆ κερδίζοντας μόνο τὸν θάνατο, ὅπως γράφει μέ πόνο ὁ Μ. Βασίλειος στὴν ἁγία Ἀναφορά τῆς θείας Λειτουργίας του. Προσπάτων ἔπαυσε νὰ ἀναγνωρίζει τὴ ζωὴ του πάνω στό χῶμα ἀπὸ τὸ ὁποῖο δημιουργήθηκε, γιατί ἀμαυρώθηκε, δηλ. μαύρισε ἢ κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ δημιουργία του καὶ συνεπῶς χάθηκε ἡ προοπτικὴ του νὰ ὁμοιωθεῖ στὸν Θεὸ κατὰ χάριν. Σκιάσθηκε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ἢ κοινωνία του μέ τὸν Θεὸ καὶ ὅπως σέ μία μαυρισμένη εἰκόνα δὲν διακρίνεται τὸ εἰκονιζόμενο πρόσωπο, ἔτσι κι ὁ ἄνθρωπος ἀδυνατοῦσε πλέον νὰ διακρίνει τὸν Θεὸ στὴν καρδιά του. Διαγράφηκε ἀπὸ τὴν ψυχὴ του ἡ προοπτικὴ τῆς αἰωνιότητας. Κατέστη ἀνῆμπορος νὰ μετανοήσει, νὰ ἐπανορθώσει τὸ σφάλμα του, καθὼς ὁ διάβολος μπέρδευε τὴν πτυχίδα τῆς ζωῆς Του προσανατολίζοντάς τὴν λανθασμένα στό

φθαρτὸ σῶμα καὶ ὄχι στὴν κατὰ χάριν αἰώνια ψυχὴ.

Ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἔλυσε τὸ δράμα τῆς ἀνθρωπότητας, «γενόμενος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου» ἄνθρωπος, ἀναδεχόμενος ὄλο τὸν καημὸ τῆς ἀνθρώπινης φύσης, πλήν τῆς ἁμαρτίας. Ἡ ἐνανθρώπησή του ἀναδημιουργεῖ τὸν ἄνθρωπο, φανερώνει τὸν νέο Ἄδάμ. Ὁ Θεάνθρωπος πλέον Χριστὸς «ἡ εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου» ἐπανορθώνει τὸ κατ' εἰκόνα καὶ ἀναδεικνύεται ὁ κατεξοχὴν μεσίτης μεταξύ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὁ δίαυλος τῆς ἀμφίδρομης Θεανθρώπινης κοινωνίας.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μέ ἕνα ὑποθετικὸ διάλογο μεταξύ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου μᾶς ἐρμηνεύει παραστατικὰ αὐτὴ τὴ μεγάλη ἀλήθεια τῆς πίστεώς μας.

«Δέν σέ ἐφύτευσα στὸν Παράδεισο, ἐρωτᾷ ὁ Χριστὸς; Ναι, ἀπαντᾷ ὁ ἄνθρωπος. Καὶ πῶς ξέπεσες ἀπὸ ἐκεῖ; Ἦλθε ὁ διάβολος καὶ μέ πῆρε ἀπὸ τὸν παράδεισο. Φυτεύθηκες στὸν Παράδεισο καὶ ὁ διάβολος σέ ἔβγαλε ἔξω ἀπὸ αὐτόν. Κοίταξε τώρα, λέει ὁ Χριστὸς, μέ τὴν ἐνανθρώπησή μου σέ φυτεύω στὸν ἑαυτό μου καὶ ἐγὼ σέ βαστάζω. Γιατί; Διότι δέν τολμᾷ ὁ διάβολος νὰ προσέλθει σέ ἐμένα. Ὁ Ποιμένας βαστάζει καὶ ὁ λύκος δέν ἔρχεται. Σέ ἐφύτευσα στὸν ἑαυτό μου καὶ προσέρχεται ὁ διάβολος γιὰ νὰ σέ πάρει καὶ νικεῖται.»

Μέ πιὸ ἀπλά λόγια, ἦλθε ὁ Χριστὸς στὴ γῆ, καθάρισε τὴν κατ' εἰκόνα δημι-

ουργία μας από τή βρωμιά τῆς ἁμαρτίας καί ἄνοιξε τόν δρόμο γιά νά ὁμοιωθοῦμε κατὰ χάριν μέ τόν Θεό.

Μετά τόν Χριστό ὁ ἄνθρωπος δέν μοιρολογᾷ τό χαμένο Παράδεισο, ἀλλά ἀγωνίζεται γιά τήν ἐπάνοδο καί παραμονή του στό νέο παράδεισο, τήν Ἐκκλησία, στό μυστικό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖνος εἶναι ὁ νέος Παράδεισος, πού μέ τήν ἐνσάρκωσή του γίνεται τό σῶμα τῆς παραδείσιας ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ νέα ἀδιάσπαστη ἔνωση Θεοῦ καί ἀνθρώπων.

Στό θεανθρώπινο τόπο τῆς Ἐκκλησίας, στήν Χώρα τοῦ Ἀχωρήτου πού κατακλύζεται ἀπό τήν δωρεά τοῦ Χριστοῦ καί τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀποκατάσταση τοῦ ἀνθρώπου, μέσα ἀπό τόν ἐγγυημένο δρόμο τῆς μετανοίας, πού διατηρεῖ τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καθαρῆ ἀπό τήν ἀσχήμια τῆς ἁμαρτίας καί τό ζοφερό τοῦ θανάτου.

Βέβαια ὁ διάβολος διατηρεῖ τή δυνατότητά του νά ἐπιπρεάζει μέ πειθῶ καί μέ δόλο τόν ἄνθρωπο. Προσβάλλει τόν ἄνθρωπο μέ τόν λογισμό καί προσπαθεῖ νά τόν πείσει νά πιᾶσει κουβέντα μαζί του. Ἡ ἐπιτυχία του διαφαίνεται, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζει νά προβληματίζεται καί ἀμφιταλαντευόμενος διαπραγματεύεται καί πάλι τό αὐτεξούσιό του. Καί συνήθως ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἱστορία τῶν πρωτοπλάστων καί ὑποδουλώνεται ὁ ἄνθρωπος μέσα

ἀπό τήν ἁμαρτία στόν διάβολο. Ἡ προσπάθεια τοῦ ἀγωνιζομένου Χριστιανοῦ ὀφείλει νά ἐπικεντρώνεται στήν ἐργήγορη ἐναντι τοῦ διαβόλου. Ἐκεῖνος ἐπιβουλεύεται τό δῶρο τῆς ἐλευθερίας τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο. Δέν σταματᾷ νά ἐργάζεται γιά τόν χωρισμό κάθε ψυχῆς ἀπό τόν Θεό μέ δύο κυρίως τρόπους. Εἴτε παρακινεῖ τόν ἄνθρωπο νά ἁμαρτήσει μέ ἀφορμή τά πάθη, τίς ἀδυναμίες καί τά ἐλαττώματά του, τά ὁποῖα χρησιμοποιεῖ ὡς δόλωμα γιά πρόσκαιρη ἡδονή καί ἄνεση. Εἴτε μολύνει

τήν σχέση του μέ τόν Χριστό καί τήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἐκμεταλλευόμενος τήν χαλαρή, ἀδύναμη κι ἄσφαχη πίστη του. Βάζει στό δρόμο γιά τό Θεό, πινακίδες μέ δεισιδαιμονίες, προλήψεις καί κάθε εἶδους ἀνόητη θρησκοληψία, ὅπως τά κάθε εἶδους ξεματιάσματα, οἱ χάντρες καί τά φυλαχτά, ὡς καί συνταγές γιά εὐκολη καί ἀνώδυνη εὐημερία, πείθοντας, πῶς ἡ

ἀναμενόμενη ὑγεία καί ἡ προσδοκώμενη εὐτυχία ὀφείλεται σέ αὐτά.

Ἀλήθεια τί σημαίνει εὐτυχία; μία λέξη πού δέν θά συναντήσῃ ποτέ κανεῖς μέσα στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Οὔτε σέ ὕμνους, οὔτε σέ πατερικά συγγράμματα. Μόνο μία συνώνυμη βρίσκουμε τήν εὐδαιμονία, πού καί αὐτῆς ἡ ἐτυμολογία παραπέμπει σέ ἀμφιλεγόμενη πορεία, πού λανθάνει ἥθος δαιμονικό. Κι ὅμως λέξεις ὅπως εὐτυχία καί καλή τύχη χρησιμο-

ποιούνται κατά κόρον από όλους μας. Ἡ Ἐκκλησία ὅλα ὅσα εὐχόμεστε ὁμως τὰ ἀφήνει στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ καί τὰ ἐμπεριέχει στή λέξη Χριστός.

Παρασυρόμενος ἀπό τόν διάβολο ὁ ἄνθρωπος κηνυγᾷ τήν εὐτυχία, σάν ἀπώτερο στόχο ξεχνᾷ νά ζεῖ τήν οὐσία τῆς ζωῆς ὅπως τοῦ τήν χαρίζει ὁ Θεός, καί παραθεωρεῖ, πῶς εὐτυχία μπορεῖ νά γίνει ἡ καθημερινή υπέρβαση δυσκολιών μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Κάνει ἐκπτώσεις στή πνευματική ζωή, ὅπως τόν συμβουλεύει ὁ διάβολος, γιατί πιστεύει στό κέρδος τῆς συναλλαγῆς του μ'αὐτόν. Οἱ ἐκπτώσεις ὁμως δέν ἔχουν κέρδος παρά μόνο κινοῦν τήν ἀγορά, μέ τραγικό ἀποτέλεσμα νά ἀπομακρύνεται ὁ ἄνθρωπος ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί νά γίνεται εὐκόλη λεία πρὸς κέρδος τοῦ διαβόλου.

Ἄν ὁμως ἀντιληφθεῖ τήν πονηριά του καί ἐλεύθερα ἐπιλέξει νά παραμείνει μακριά του, ἔστω καί μετά τή διάπραξη τῆς ἁμαρτίας, τότε ἐνεργοποιεῖ τήν μετάνοια. Ἡ νηστεία καί ἡ προσευχή βοηθοῦν τήν μετάνοια νά ἐξελιχθεῖ εὐκολώτερα, νά μὴ μείνει μία ἀπλή μεταμέλεια, ἀλλά νά φθάσει στό βᾶθος τῆς ψυχῆς καί νά γίνει ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς, ὥστε μέ τήν δύναμη τοῦ Χριστοῦ ὁ ἄνθρωπος καθίσταται πραγματικά ἐλεύθερος, καθαρὴ καί φωτεινὴ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ. Καί ὅπως φροντίζουμε τήν ξύλινη εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ νά εἶναι καθαρὴ καί στολισμένη μ' ἓνα κανδήλι νά τήν φωτίζει, ἔτσι νά ἐπιμελούμαστε καί τήν καρδιακὴ εἰκόνα Χριστοῦ, ὥστε νά εἶναι καθαρὴ μέ τήν μετάνοια, στολισμένη μέ τίς ἀρετές καί ὀλόφωτη ἀπὸ τό κανδήλι τῆς πίστεως μας πού θά ἀντλεῖ καί θά ἀνανεώνει τό λάδι του ἀπὸ τὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Τὰ πάντα στήν Ἐκκλησία εἶναι Χριστός, «διότι μέσα στήν θεϊκὴ του παρου-

σία καί ἀγαθότητα ζοῦμε καί κινούμεστε καί υπάρχουμε», ὅπως τονίζεται στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Τὰ πάντα τελούνται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καί ἐν Χριστῷ. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του ὁ ἄνθρωπος σώζεται μόνον ὅταν ὑπάρχει καί ἀγαπᾷ ἐν Χριστῷ.

Τοῦτο εἶναι καί τὸ νόημα τῆς ἄσκησης στή ζωὴ μας. Ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καθαρή στήν καρδιά μέ τὴν ἄσκηση, πού γίνεται γιὰ τόν πόθο τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἄσκηση μέσα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἐπέχει θέση πνευματικῆς θυσίας, πού γίνεται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ γιὰ νά ἐλκύσει τὴ χάρη καί τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Δέν εἶναι ἀνθρώπινο ἐπίτευγμα δηλαδή, ἀλλὰ ἀποτέλεσμα θεανθρώπινης συνεργασίας, ὅπου ὁ ἄνθρωπος κοπιᾷ καί ὁ Θεός τελειώνει τὸ ἔργο. Μόνον μέ τὴν ἄσκηση στή ζωὴ μας ἀποδεικνύουμε ὅτι ἀποδεχόμεστε τὴ σωτηρία, πού μιά γιὰ πάντα μᾶς ἐξασφάλισε ὁ Χριστός. ὅταν ὁμως ἡ ἄσκηση δέν γίνεται γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τότε νά ἔχουμε κατὰ νοῦ, ὅτι ὅσο αὐστηρὴ κι ἂν ὑπάρξει παραμένει ἀτελής, ἐξαντλεῖται στὰ μέσα καί ἐγκαταλείπει τὸν σκοπὸ, πού δέν εἶναι ἄλλος παρά νά φθάσουμε στήν ταπεινώση. Μέσα ἀπὸ τὴν ταπεινώση νά φθάσουμε στήν ἀγάπη καί ἐκεῖ νά βροῦμε τὸ Θεὸ τῆς σωτηρίας μας. Μὴν ξεχνᾷμε, πῶς ὁ Διάβολος εἶναι ὁ μεγαλύτερος «ἀσκητής»! Δέν τρώει, δέν κοιμᾶται, ἀλλὰ ὁμως παραμένει διάβολος, γιατί δέν γνωρίζει νά προσεύχεται, νά ταπεινώνεται καί νά ἀγαπᾷ παραμένοντας στήν κόλασή του. Καί ἐπειδὴ ἡ ἀρετὴ καί ἡ κακία εἶναι ἀμφίθυροι, εἶναι δηλαδή δίπλα δίπλα οἱ πόρτες τους, χρειάζεται πολλὴ διάκριση γιὰ νά εἰσέλθεις ἀπὸ τὴν σωστὴ πόρτα.

Ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς «ἐκεῖνο πού μᾶς σώζει τελικὰ δέν εἶναι οὔτε ἡ νηστεία, οὔτε ἡ ψαλμωδία,

οὔτε ἡ προσευχή ἀπό μόνα τους, ἀλλά τό νά γίνονται αὐτά ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ...ὅταν ἡ διάνοια ἀτενῶς βλέπει μέ ἀφοσίωση καί προσοχή καί γιά νά τόν βλέπει νηστεύη καί ψάλλει καί προσεύχεται*». Αὐτή δέ ἡ "ἀτενής ἐνόραση" τοῦ Θεοῦ καί ἡ καύση τῆς καρδίας (Λουκ. κβ' 32) ἐν ὄψει μάλιστα τῆς Θείας Κοινωνίας εἶναι ἀκριβῶς αὐτό πού δίνει ἕνα ἐντελῶς διαφορετικό νόημα σέ κάθε στιγμή τῆς ἡμέρας πού πέρασε καί ἀποτελεῖ τήν σταυραναστάσιμη ἐκείνη γεύση πού αὐξάνει τόν πόθο τῶν χριστιανῶν γιά περισσότερη χριστοποίηση τῆς ζωῆς τους "ὅτι χρυστός ὁ Κύριος" (Ψαλ. λγ' 9).

Ὁφείλουμε ἡ φροντίδα γιά τήν ψυχή μας νά ἀποτελεῖ το πρόωτιστο μέλημά μας ἔναντι τῆς ἀγωνίας γιά τά ὑλικά ἀγαθά. Ἐχομε συνηθίσει νά περιποιούμαστε τό σῶμα εἰς βάρος τῆς ψυχῆς. Ξεχνᾶμε πῶς μέ τό βάπτισμά μας ἔχομε ντυθεῖ τόν Χριστό, γεγονός πού συνεπάγεται ἔγνοια γιά τήν ἀνανέωση τοῦ μυστηρίου μέ τό λουτρόν τῆς ψυχῆς, τό μυστήριο τῆς μετανοίας καί ἐξομολογήσεως. Ἐκεῖ ὅπου μέσα ἀπό τόν διάλογο μέ τόν πνευματικό ἐπαληθεύουμε τήν πορεία τῆς ζωῆς μας. Ἐπιπλέον ὀφείλουμε νά σκεφθοῦμε πῶς, ἂν τό σῶμα μας ἔχει ἀνάγκη νά ἀναπνεύει γιά νά λειτουργεῖ, ἔτσι καί ἡ ψυχὴ ἔχει ἀνάγκη τήν προσευχή πρὸς τόν Θεό καί τή μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, σάν ἀνάσα τῆς. Ἄν τό σῶμα ἔχει ἀνάγκη τήν τροφή καί τό νερό γιά νά ζήσει, ἔτσι καί ἡ ψυχὴ ἔχει ἀνάγκη τήν ὑπερκόσμια τροφή τῆς θείας κοινωνίας, τό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ γιά νά ζήσει αἰώνια. Ἄν τό ἄρρωστο σῶμα τηρεῖ αὐστηρό διαιτολόγιο γιά νά ἀναρρώσει, ἔτσι καί ἡ ψυχὴ μεγάλη ὠφέλεια βρίσκει, ὅταν ὁ ἄνθρωπος νηστεύει ὑλικά καί κυρίως πνευματικά καί ἀναρρώνει ἀπό τήν ἀσθένεια τῆς ἀμαρτίας. Δωρίζει τόν κόπο

του στόν Θεό σάν θυσία πνευματική γιά νά λάβει ὡς ἀντίδωρο εὐλογία καί χάρι.

Τό πᾶν λοιπόν γιά τόν ἄνθρωπο εἶναι νά διαφυλάττει καθαρή τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ στήν καρδιά του, νά γίνει ἕνας μικρός Χριστός. Ὅταν ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἔχει τόν Θεό ἔχει τά πάντα. Ὁ Θεός πάντα χαρίζει, ἀρκεῖ ὁ ἄνθρωπος νά προσπαθεῖ. Ἡ προσπάθεια αὐτή συνίσταται στήν πολυμερὴ καί πολύτροπη ἄσκηση, πού ἀναφέραμε τήν ὁποία εὐλογεῖ καί αὐξάνει ὁ Θεός ἀνάλογα μέ τό πῶς διαχειριζόμαστε τά θέματα τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς, ἐν εἶδει ἐμπορικῆς συναλλαγῆς γιά πνευματική ὠφέλεια. Εἶναι ἴσως ἡ μόνη συναλλαγή, μέ τήν ὁποία πραγματικά ὠφελεῖται ὁ ἄνθρωπος...

* Γρηγορίου Παλαμά, Ὁμιλία Θ' Ἐν τῷ καιρῷ τῆς νηστείας καί τῆς προσευχῆς : «ταῦτα ἐκτελεῖσθαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἀτενῶς ἐκείνῳ ἐνορᾷ καί διὰ τό πρὸς αὐτόν ὄραν καί νηστεύη καί ψάλλη καί προσεύχεται»

Τό ὄριο ἡλικίας τῶν Ἀρχιερέων στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος

Τοῦ Γεωργίου Ι. Ανδρουτσόπουλου-
Λέκτορα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου στή Νομική Αθηνῶν - Δικηγόρου

...συνέχεια ἀπό τό προηγούμενο τεῦχος

IV. Ὁ ἰσχύων Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἥτοι ὁ Ν. 590/1977²⁴, δέν προβλέπει ὄριο ἡλικίας γιά τήν ἀποχώρηση τῶν Μητροπολιτῶν ἀπό τοὺς θρόνους τους. Ὡστόσο, ἀναγνωρίζει τό δικαίωμα στόν Μητροπολίτη πού ἀδυνατεῖ νά ἐκτελεῖ τά καθήκοντά του λόγω γήρατος ἢ ἀσθενείας ἢ γιά ὅποιοιδήποτε ἄλλον σοβαρό λόγο περὶ τοῦ ὁποίου ἀποφαίνεται ἡ Διαρκής Ἱ. Σύνοδος, νά ὑποβάλλει κανονική παραίτηση²⁵. Σέ περίπτωσι μάλιστα πού ὁ Μητροπολίτης ἀρνεῖται, παρά τή διαπιστωμένη ἀδυναμία του νά ἀνταποκριθεῖ στίς ὑψηλές ἀπαιτήσεις τοῦ εὐθυνοφóρου ὑπουργήματός του, νά παραιτηθεῖ, εἰδική Ἐπιτροπή πού ἀποτελεῖται ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τόν νόμιμο ἀναπληρωτή του, ὡς Πρόεδρο καί δύο καθηγητές τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τῶν Πανεπιστημίων τῆς χώρας, ὡς μέλη, ὑποβάλλει σχετικό πόρισμα πρὸς τή Δ.Ι.Σ., ἡ ὁποία εἴτε κηρύσσει τόν θρόνο «ἐν χρεία» εἴτε ἀποφαίνεται ὅτι δέν συντρέχει λόγος ἀπαλλαγῆς τοῦ Μητροπολίτη ἀπό τά καθήκοντά του²⁶.

V. Εἶναι ἀναμφίβολο ὅτι ἡ νομοθετική καθιέρωσι ὁρίου ἡλικίας γιά τοὺς Μητροπολίτες, καί μάλιστα μέ μονομερῆ πράξι τῆς Πολιτείας, ἀντίκειται στοὺς ἱερούς κανόνες τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως²⁷. Εἰδικότερα, ὅσον ἀφορᾷ στήν ἐλληνική ἔννομη τάξι καί ὑπὸ τό ἰσχύον σύστημα σχέσεων Πολιτείας καί Ἐκκλησίας, πρέπει νά παρατηρηθοῦν τά ἑξῆς: αὐτονόμη προϋπόθεσι τῆς συνταγματικῶς κατοχυρωμένης θρησκευτικῆς ἐλευθερίας²⁸ καί

ἀκριβέστερα τῆς αὐτοδιοικήσεως κάθε θρησκευτικῆς κοινότητος, ἐπομένως καί τῆς «ἐπικρατούσας» Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἐξασφάλισι καί ὁ σεβασμός τοῦ κύρους καί τῆς ἰσχύος τοῦ ἐσωτερικοῦ, «κανονικοῦ» τῆς δικαίου. Σύμφωνα μέ τήν ὀρθότερη ἄποψη, τό ἰσχύον Σύνταγμα κατοχυρώνει, βάσει τοῦ ἄρθρ. 13, ὅλους τοὺς κανόνες τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἀνεξαρτήτως ἐάν ἀναφέρονται στό δόγμα ἢ στή διοίκησι, διάκρισι ἢ ὁποία εἶναι ἄλλωστε ἀυθαίρετη καί ἀδόκιμη²⁹, μέ τόν περιορισμό ὅτι δέν ὑφίσταται ἀντίθεσι τῶν ἐν λόγω κανόνων στό Σύνταγμα, τή δημόσια τάξι, τά χρυστά ἥθη καί τοὺς γενικούς νόμους τοῦ κράτους.

Ἐν προκειμένῳ, εἶναι προφανές ὅτι οἱ κανόνες πού «ἀγνοοῦν» τό ὄριο ἡλικίας γιά τοὺς Μητροπολίτες οὔτε τή

δημόσια τάξη προσβάλλουν ούτε στα χροστά ἤθη ἀντιτίθενται. Ἡ μόνη ἔνστασις πού θά μπορούσε ἐνδεχομένως νά διατυπωθεῖ εἶναι ὅτι ἡ ἰσοβιότητα τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος προσβάλλει τή συνταγματική ἀρχή τῆς ἰσότητας³⁰, πού ἐπιβάλλει τήν ἴση ἀντιμετώπιση τῶν Ἑλλήνων ἔναντι τοῦ νόμου, δεδομένου ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀποχωροῦν ἀπό τήν ὑπηρεσία τό ἀργότερο μέ τή συμπλήρωση τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας τους³¹, γιά δέ τοὺς καθηγητές Α.Ε.Ι. τό ὄριο ἀνέρχεται στό 67ο ἔτος³². Ὡστόσο, ἡ διάταξη τοῦ ἀρθρ. 4 § 1 Σ. καθιερώνει ὄχι μόνο τήν ἰσότητα τῶν Ἑλλήνων ἔναντι τοῦ νόμου, ἀλλά καί τήν ἰσότητα τοῦ νόμου ἔναντι αὐτῶν καί συνεπῶς δεσμεύει τόν κοινό νομοθέτη, ὅταν πρόκειται νά ρυθμίσει οὐσιωδῶς ὅμοια πράγματα, σχέσεις ἢ καταστάσεις καί κατηγορίες προσώπων, νά μή μεταχειρίζεται κατά τρόπο ἀνόμοιο τίς περιπτώσεις αὐτές, εἰσάγοντας ἐξαιρέσεις καί κἀνοντας διακρίσεις. Στή συγκεκριμένη περίπτωση, ἡ ἀρχή τῆς ἰσότητας οὐδόλως προσβάλλεται, καθὼς οἱ Μητροπολίτες δέν εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ [δημόσιοι] λειτουργοί καί ἐπομένως δέν ὑπάρχει ρύθμιση «οὐσιωδῶς ὁμοίων πραγμάτων». Ἀντιθέτως, ὅπως γίνεται δεκτό ὁμοφώνως, οἱ λειτουργοί καί γενικῶς τά ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας δέν ἐξομοιώνονται μέ δημόσιους ὑπαλλήλους, καθὼς «ἡ ἰδιαιτερότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ πνευματική τῆς ἀποστολή, ἡ ἀπόλυτη ἱεραρχική ὑποταγή τῶν ὀργάνων τῆς Ἐκκλησίας τόσο στή δική της διοικητική κορυφή ὅσο καί στό θρησκευτικό δόγμα εἶναι δεδομένα ἀσυμβίβαστα μέ τήν ἔννοια τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου...».

VI. Ἀποτελεῖ συγχρόνως κοινό τόπο ὅτι ἡ καθημερινή πρακτική καί ἐμπειρία προσφέρει, κατά καιρούς, παραδείγματα ἀποϊμαντῶν Μητροπόλεων, ὅπου τό κενό τῆς ἐπισκοπικῆς παρουσίας δημιουργεῖ ἀφεύκτως πρακτικά προβλήματα στήν ἄσκηση τῆς λατρευτικῆς διακονίας καί τή διεκπεραίωση τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου, ἐνῶ ἐνίοτε ἀφή-

νει ζωτικό χῶρο γιά νά κάνουν δυναμικά αἰσθητή τήν παρουσία τους οἱ διάφοροι παρατρεχάμενοι τοῦ ἐκάστοτε ἐπισκοπικοῦ περιβάλλοντος, οἱ ὅποιοι λυμαίνονται συνήθως τήν ἐπισκοπική ἐπαρχία καί ἐκμεταλλεύονται, κατά τό δοκοῦν, τήν κατάστασι.

Ἐπιτακτική λοιπόν προβάλλει ἡ ἀνάγκη νά ἐξετάσει ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία τό θέμα τοῦ ὀρίου ἡλικίας καί νά υἱοθετήσῃ μία πιό εὐέλικτη πολιτική γιά τήν ἀνανέωση τῶν Ἐπισκόπων τῆς³³. Ἐπειδή, ὡστόσο, ἡ ἀναγκαστική ἀπομάκρυνση ἀπό τόν θρόνο λόγω τῆς συμπλήρωσεως συγκεκριμένου ὀρίου ἡλικίας «ἐμποδίζεται» ἀπό τοὺς ἱερούς κανόνες, ὑποστηρίχθηκε ἡ λύση νά δίδονται στοὺς Μητροπολίτες πού διάγουν τό 75ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι, οἱ ὅποιοι θά ἐπικουροῦν τή διακονία τους. Ἡ ἐναλλακτική αὐτή πρόταση δέν εἶναι βεβαίως καινούρια, ἀλλά διατυπώθηκε γιά πρώτη φορά στά ἀρμόδια συνοδικὰ ὄργανα ἀπό τόν [τότε] Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί καθηγητὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας Χρυσόστομο [Παπαδόπουλο] κατά

τή συνεδρία τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς 18ης Νοεμβρίου 1937³⁴. Ὅμως, καί ἡ πρόταση αὐτή προβάλλει μᾶλλον ἀλυσιτελής, καθὼς εἶναι ἐκτεθειμένη στή μομφή τῆς ἀντικανονικότητας, ὡς πρὸς τὸν θεσμό τῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων...

Ἐξισορόπηση τῶν πραγμάτων θά μπορούσε νά ἐπιτευχθεῖ μέ τήν πρόβλεψη ὅτι οἱ Μητροπολίτες ὑποχρεοῦνται νά ὑποβάλουν μέ τή συμπλήρωση τοῦ 75ου ἔτους τῆς ἡλικίας τους, ὀριστικῶς καί ἄνευ ἄλλου, τήν παραίτησή τους στή ἀρμόδια συνοδικά ὄργανα, ἥτοι τή Διαρκῆ Ἱ. Σύνοδο³⁵, ἡ ὁποία θά ἀποφασίζει γιά τόν χρόνο τῆς ἀποδοχῆς τῆς³⁶. Ἄλλωστε, μέ τήν ἀποδοχή τῆς παραίτησεως ὁ Ἐπίσκοπος ἀπεκδύεται μονάχα ἀπό τίς διοικητικές του ἀρμοδιότητες καί προφανῶς δέν ἀπογυμνώνεται ἀπό τή χάρη τοῦ μυστηρίου τῆς ἀρχιερωσύνης, ἡ ὁποία καί θά τόν συνοδεύει ἀκόμα καί στή μετά θάνατον πορεία του. Βεβαίως, ἡ ἐφαρμογή τῆς ρυθμίσεως αὐτῆς προϋποθέτει τήν πρακτική δυνατότητα καί μέριμνα τῆς διοικούσας Ἐκκλησίας νά ὑποστηρίξει τούς Ἱεράρχες αὐτούς στήν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν στεγάσεως καί περιθάλψεως, ἐνῶ ἡ πολύτιμη ὁμολογουμένως ποιμαντική καί διοικητική ἐμπειρία τους θά μπορούσε πολλαπλῶς νά ἀξιοποιηθεῖ εἴτε μέ τή συμμετοχή τους στίς συνεδριάσεις τῆς Ἱεραρχίας, ἄνευ βεβαίως ψήφου εἴτε σέ ἐκεῖνες τῶν συνοδικῶν ἐπιτροπῶν ἢ καί μέ ὅποιονδήποτε ἀκόμη ἄλλον πρόσφορο τρόπο...

´ποσημειώσεις (Endnotes)

24) Ε.τ.Κ. Α΄ 146/31.5.1977 = Ἱ. Μ. Κονιδάρης, Θεμελιώδεις διατάξεις σχέσεων Κράτους - Ἐκκλησίας [= Βιβλιοθήκη Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου, Σειρά Α΄: Πηγές 1], Ἀθήνα - Κομοτηνή: ἐκδ. Ἀντ. Σάκκουλα, 22006, σσ. 61 ἐπ. 25) Ἄρθρ. 34 § 2 Κ.Χ.: Ἡ διάταξη αὐτή ἐφαρμόσθηκε προσφάτως στήν περίπτωση τοῦ [πρώην] Μητρ. Ζακύνθου Χρυσόστομου [Συνετοῦ], ὁ ὁποῖος, «γιά λόγους ὑγείας καί καταπονήσεως σωματικῆς, μή δυνάμενος νά συνεχίσει ἐν πλήρη δυνάμει τήν διακονίαν του», ὑπέβαλε τήν παραίτησή του ἀπό τόν μητροπολιτικό θρόνο τῆς Ζακύνθου, ἔγινε δέ αὐτή ὁμοφώνως ἀποδεκτή ἀπό τή Δ.Ι.Σ. κατά τή συνεδρία τῆς 5.9.2011 [= περ. Ἐκκλησία 8 (2011) 568]. 26) Ἄρθρ. 34 § 3 κ. ἐξ. Κ.Χ. 27) Βλ. Ἐπ. Θεοδωρόπουλου, Ἄρθρα - Μελέται - Ἐπιστολαί, τόμ. Α΄, ἐν Ἀθήναις, 21986, σ. 126. 28) Ἄρθρ. 13 Σ. 1975. 29) Βλ. Μητρ. [τότε] Δημητριάδος [μετέπειτα Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν] Χριστόδουλου [Παρασκευαῖδην], «Ἀμφισβήτησις τῆς συνταγματικότητας τῶν νομοθετικῶν ἐπεμβάσεων τῆς πολιτείας ἐπί τῆς ἐκκλησίας», Τιμητικός Τόμος Κ. Βαβούσκου, τ. Γ΄, 1990, σσ. 459-472, ἰδίως σ. 465. 30) Ἄρθρ. 4 Σ. 1975. 31) Ἄρθρ. 3 § 1 ἐδ. α΄ καί 24 Ν. 2084/1992. 32) Ἄρθρ. 16 § 6 ἐδ. γ΄ Σ. 1975 καί ἄρθρ. 45 Ν. 2413/1996. 33) Ἱ. Μ. Κονιδάρης, «Ἀρχιερέων παραίτησεις»: στυ. Ἰδίῳ, Ἐκκλησιαστικά Ἄτακτα, Ἀθήνα - Κομοτηνή: ἐκδ. Ἀντ. Σάκκουλα, 22000, σσ. 352-353· πρβλ. Μητρ. Κορινθίας Παντελεῖμονα [Καρανικόλα], Κειμένων Ἐκκλησιαστικῶν - Ἀγωνιστικῶν συνέχεια Β΄ 1975-1985, Κόρινθος: ἐκδ. Πνοή, 1986, σ. 51, ὁ ὁποῖος ὑποστηρίζει ὅτι ἀπό τήν καθιέρωση τῆς μή ἰσοβιότητας τῶν Ἐπισκόπων, μολοντί ἀντικανονική, θά προκύψει ὠφέλεια γιά τήν Ἐκκλησία ὡς πρὸς τήν ἀνανέωση τοῦ δυναμικοῦ τῆς. 34) Βλ. Στράγκα, ὅπ. π., τόμ. Γ΄, 1971, σ. 2152. 35) Βλ. Ἱ. Μ. Κονιδάρης, Συνέντευξη στόν Νίκο Παπαχρήστου, <http://www.amen.gr/index.php?mod=news&op=article&aid=6291> [15.7.2011], ὁ ὁποῖος ὑποστηρίζει ὅτι «Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἡ ἴδια τίς δυνατότητες, ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει καί μέ τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας ἢ μέ τήν Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία, νά θέσει κάποια ὄρια, θεσπίζοντας ὅτι, ὅταν ἕνας Ἱεράρχης συμπληρώσει κάποια συγκεκριμένη ἡλικία, θά πρέπει νά θέτει στή διάθεση τῆς Ἐκκλησίας τήν παραίτησή του». 36) Πρβλ. ἄρθρ. 26 τοῦ ἀπό 13-16.8.2000 Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ρωσικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας σέ: Κ. Κυριαζόπουλου, Πηγές τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου τῆς Ρωσικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, τόμ. Α΄, κεφ. Ι, Ἀθήνα - Θεσσαλονίκη: ἐκδ. Σάκκουλα, 2008, σ. 40.

Ἡ Τακτική «Πόρτα - Πόρτα» τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ

*Πρωτ. Βασιλείου Ἀ. Γεωργοπούλου,
Λέκτορας Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.*

Γτίς πιά συνηθισμένες πρακτικές μεθόδους, γιά τή διάδοση τῶν κακοδοξιῶν τους, πού χρησιμοποιοῦν τά μέλη τῆς μετοχικῆς εταιρείας «Σκοπιά», εἶναι ἡ πρακτική τῶν ἐπισκέψεων στίς οἰκίες τῶν ἀνθρώπων, τακτική πού εἶναι γνωστή μέ τήν ὀνομασία ἐπίσκεψη «πόρτα-πόρτα». Εἶναι μιά πρακτική καλά μελετημένη, πού ἔχει συγκεκριμένους στόχους καί συγκεκριμένη μεθοδολογία προσέγγισης μέ ἐναλλακτικές δυνατότητες, ἀναλόγως τό πρόσωπο, πού θά συναντήσουν, τίς πεποιθήσεις του, τή δυνατότητα διαλόγου, πού θά τοῦς προσφερθεῖ.

Συνήθως, καί ὄχι τυχαῖα, πάντοτε δύο-δύο οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ στίς ἐπισκέψεις τους στά σπίτια ἀναζητοῦν ἕνα σημεῖο ἐπαφῆς, κάτι πού θά μπορούσε νά τραβήξει τήν προσοχή τοῦ ἀνθρώπου νά ξεκινήσει μιά συζήτηση μαζί τους. Ἔτσι, ξεκινοῦν ἀπό θέματα γενικότερου ἐνδιαφέροντος, πού ἔχουν μιά μόνιμη ἐπικαιρότητα καί εἶναι ικανά νά προκαλέσουν τό εἰσαγωγικό ἐνδιαφέρον τοῦ ἀνύποπτου ἀνθρώπου, πού ἀπό τή στιγμή, πού καλοπροαίρετα θά ἐμπλακεῖ, ἀγνοεῖ τήν μεθοδολογία ἐργασίας καί ποῦ στοχεύει καί ποῦ τείνει, τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ.

Ἡ συζήτηση ξεκινᾶ συνήθως π.χ. γιά τήν κοινωνική ἀκαταστασία καί τοῦς ὑπεύθυνους γι' αὐτή, γιά τόν ἀνθρώπινο πόνο, ἐάν μπορούν νά ὑπάρξουν καλύτεροι καιροί μπροστά μας, ἐάν ὑπάρχει λύση γιά τά δεινά τῆς ἀνθρωπότητας (τρόμος, πείνα, βία, ἀνασφάλεια, ἐγκληματικότητα, πόλεμοι κ.λπ.). Κάποιες φορές μπορεῖ νά εἶναι μιά συζήτηση μέ θρησκευτική θεματολογία μέ τό ἐρώτημα συνήθως ἀποριῶν, ὅπως π.χ. γιά τίς ἰ. εἰκόνας, τήν τιμή τῶν ἁγίων, γιά τόν Τίμιο

Σταυρό, τόν νηπιοβαπτισμό, ἄν ἡ στρατευση συμβαδίζει μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἄν γνωρίζουμε ὅτι ὁ Θεός ἔχει, δῆθεν, ἕνα καί μοναδικό ὄνομα ἢ ποιό εἶναι τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, κ.ἄ.

Μέ ἕνα πλῆθος χωρίων ἀπό τήν Ἁγία Γραφή, ἔξω ἀπό τήν εὐρύτερη θεολογική συνάφειά τους, μέ ἐρμηνευτική κακοποίηση τους, πλὴν ὅμως προετοιμασμένων εἰδικά γιά τήν περίπτωση, πού ἔχουν ὡς στόχο σέ πρώτη φάση νά ἐντυπωσιάσουν τόν συνομιλητή τους. Ὁ «ἐντυπωσιασμός» αὐτός εἶναι μεγαλύτερος, κάτι πού εἶναι καί τό σύνηδες, ὅταν τό ὑποψήφιο θῦμα τους, ἔχει ἔλλειμμα γνώσης τῆς ὀρθόδοξης πίστεως, δέν ἔχει μελετήσει σέ βάθος καί δέ γνωρίζει μέ ἐπάρκεια τήν Ἁγία Γραφή καί ἔτσι δέν εἶναι σέ θέση νά τοῦς ἀπαντήσει ἐπαρκῶς ἢ νά ἀναιρέσει τίς ἀντιγραφικές θέσεις τους.

Ἐάν ὁ καλοπροαίρετος ἄνθρωπος ἐντυπωσιαστεῖ καί συμφωνήσει νά τόν ἐπανεπισκεφθοῦν, ἀγνοώντας πόσο καλά δομημένες εἶναι οἱ προσπλυτιστικές πρακτικές, ἔχει, χωρίς νά τό συνειδητοποιήσει, ἀρχίσει μιά διαδικασία ἐμπλοκῆς του στά δίχτυα τῆς αἵρεσης.

Ὁ Μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβᾶ ὅσο πιά πολύ ἐργάζεται στό ἔργο «πόρτα-πόρτα», ὅσο πιά πολλές ὥρες διαθέτει στή διανομή τῶν ἐντύπων τῆς εταιρείας «Σκοπιά», ὅσο πιά συστηματικές προσπάθειες καταβάλλει γιά νά προσπλυτίσει ἕνα νέο μέλος, τόσο πιά πολύ νομίζει, σύμφωνα μέ τόν τρόπο πού τόν ἔχει ἐκπαιδεύσει ἡ εταιρεία, ὅτι δείχνει τήν ἄδολη ἀφοσίωσή του στήν «ἀγνή λατρεία» τοῦ Ἰεχωβᾶ καί στόν ὑποτιθέμενο ὀρατό ἀγωγό, τήν εταιρεία «Σκοπιά», καί ἔτσι θά ἀποφύγει τή σφαγή στόν Ἀρμαγεδώνα.

Ἀπ' τῆ ζωῆ τοῦ γηροκομείου μας

Γράφει ἡ Στέλλα Τσαντουλῆ

Τό Γηροκομεῖο εἶναι, ἐκτός τῶν ἄλλων, ἕνας χώρος στόν ὁποῖο ἐπικρατεῖ καί ἀναδύεται ἔντονα τό θρησκευτικό στοιχεῖο, στό σύνολο τῶν δραστηριοτήτων τῶν παιποῦδων μας. Ἄν καί ζοῦμε σέ μία ἐποχή πού ἡ θρησκεία ἀπουσιάζει ἀπό τήν καθημερινότητα καί τίς κοινωνικές δραστηριότητες τῆς πλειοψηφίας τῶν συνανθρώπων μας, δέν ἐπηρεαζόμαστε. Σέ μᾶς ὁ Θεός ἐπιδρα σημαντικά σέ κάθε βῆμα καί κάθε μέρα ἐνῶ, μέσα ἀπό τή συμμετοχή μας στή λειτουργική ζωῆ τοῦ Γηροκομείου, προσεγγίζουμε, ὄχι ἐπιφανειακά ἢ διακοσμητικά, τό Χριστό μέ τή γνήσια καί εὐλικρινῆ ἀμεσότητα τῶν πρώτων χριστιανῶν καί μέ προσήλωση στήν Ὁρθόδοξη Δογματική τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Μέ αἰσιοδοξία στίς καρδιές μας καί τήν ἐλπίδα ὅτι ζώντας κατὰ Χριστόν μποροῦμε ν' ἀλλάξουμε πολλά, πρώτα μέσα μας καί ἔπειτα γύρω μας, ὑποδεχθήκαμε τό 2012. Ὁ π. Χρῆστος Πετρόπουλος ἦταν ὁ πρῶτος ἀπό τοὺς ἱερεῖς πού μᾶς ἐπισκέφτηκε προκειμένου νά εὐλογήσει καί νά κόψει τήν πρωτοχρονιάτικη πίτα.

Λίγες μέρες ἀργότερα, ἡ αἴθουσα ἐκδηλώσεών μας γέμισε ἀπό χαρούμενα παιδικά πρόσωπα. Ἦταν τά παιδιά τῶν ἱερέων τῆς Πάρου-Ἀντιπάρου πού, συνοδευόμενα ἀπό τοῦ γονεῖς τους, ἀνταποκρίθηκαν κι ἐφέτος στό κάλεσμα τοῦ πνευματικοῦ τους πατέρα Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλινίκου νά περάσουν μία μέρα ὅλοι μαζί στό Γηροκομεῖο. Ἐκοψαν βασιλόπιτα, ἀντάλλαξαν εὐχές γιά τό νέο ἔτος, σκέψεις καί προβληματισμούς γιά τό κοινωνικό γίνεσθαι.

Μέ τήν παρουσία πολλῶν πιστῶν ἐορτάσαμε τή μνήμη τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου. Τελέσαμε Θεία Λειτουργία στό ἐκκλησάκι μας καί ἀμέσως μετά τό πέρασ αὐτῆς ἐψάλλη τρισάγιο στή μνήμη τῶν κτητόρων τοῦ ναοῦ.

Τήν 24η Μαρτίου, μέ ἀφορμή τήν συμπλήρωση τεσσάρων χρόνων ἀπό τήν κοίμηση τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου

Παροναξίας κυροῦ Ἀμβροσίου Β', μέ συγκίνηση καί εὐλάβεια, τελέσαμε Θεία Λειτουργία καί μνημόσυνο, ὑπέρο ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του. Παρόντες πνευματικά παιδιά καί συνεργάτες τοῦ μακαριστοῦ ἱεράρχη.

Κατά τήν προσφιλή μας συνήθεια, Θεία Λειτουργία τελοῦμε τουλάχιστον μία φορά τό μήνα στό Ἐκκλησάκι τῆς Μονάδας. Χαρά μας εἶναι ἡ παρουσία καί συμμετοχή τοῦ κόσμου ἀπό κάθε γωνιά τοῦ νησιοῦ.

Εὐλαβεῖς χριστιανοί παρέστησαν, ἔψαλλαν καί συμπροσευχήθηκαν μέ τοὺς παιποῦδες μας τόσο κατὰ τήν τέλεση τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τοῦ Εὐχελαίου ὅσο καί κατὰ τήν τέλεση τῶν ἀκολουθιῶν τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο πού πραγματοποιήθηκαν, τήν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς στή Μονάδα, ἀπό τόν π. Νεκτᾶριο Κυριαζάνο. Μέσα ἀπό τήν ποιητική μορφή τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου τονίζονται βασικές διδασκαλίες τῆς Ὁρθοδοξίας μας γιά τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐνανθρώπησή του καθώς καί γιά τό ρόλο τῆς Παναγίας γιά τή σωτηρία μας.

Μία σωτηρία πού ἐπισφραγίζεται μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας τήν ἀκολουθία τῆς ὁποίας ἔψαλλε, τό βράδυ τοῦ Μ. Σαββάτου στό Γηροκομεῖο, ὁ π. Χρῆστος Φουρνιστάκης. Ἀγαλλίαση καί εὐφροσύνη

Ἡ Στέγη Ἀγάπης «Ἁγία Θεοκτίστη», προσφέρει καθημερινά νόστιμο καί ζεστό φαγητό σέ ὅλους τοὺς ἀδελφούς μας πού τό ἔχουν ἀνάγκη.

ψυχῆς τό ἀποτέλεσμα καί τό ἀπαύγασμα τῆς Ἀναστάσεως. Τό ἀνεξήγητο αὐτό γεγονός ἀποτελεῖ γιά κάθε χριστιανό μόνιμη καί διαρκῆ, ἀναφαίρετη, ἰσόβια καί αἰώνια πηγή χαρᾶς.

Μία ἄλλου εἶδους πηγή χαρᾶς καί δημιουργίας γιά τούς παπποῦδες μας εἶναι ἡ κατασκευή, μέ τήν ἀρωγή τοῦ προσωπικοῦ ἀλλά καί τῶν ἐθελοντῶν τῆς Μονάδας, πασχάλινῶν λαμπάδων. Κάποιες ἀπό τίς λαμπάδες αὐτές, μέ πολύ χαρά, τίς πρόσφεραν οἱ παπποῦδες μας στή παιδιά τοῦ κατηχητικοῦ σχολείου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος Παναγίας Ἐκατονταπυλιανῆς πού, τό πρωινό τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, ἐπισκέφτηκαν τή Μονάδα, ἐνῶ ἄλλες τίς διαθέσαμε πρός πώληση προκειμένου νά καλυφθοῦν λειτουργικές ἀνάγκες τῆς Μονάδας στούς δύσκολους οἰκονομικά καιροῦς πού διανύουμε.

Τίς ὅποιες δυσκολίες ἀντιμετωπίζουμε τελευταία μᾶς κάνουν νά λησμονοῦμε παροδικά οἱ ἐθελοντές καί τά μέλη συλλόγων Γυναικῶν τοῦ νησιοῦ, οἱ ὅποιοι διοργανώνουν ἀπογευματινές ἐπισκέψεις μέ σκοπό τήν ψυχαγωγία καί διασκέδασή μας. Οἱ καλλίφωνοι ἐξ αὐτῶν ξεκινοῦν τό τραγούδι καί οἱ παπποῦδες μας ἀκολουθοῦν. Ἄλλες πάλι φορές παραδοσιακοί ὀργανοπαίχτες μέ τή τσαμπούνα, τό τουμπάκι καί τή λύρα ἀναλαμβάνουν δράση. Τά πρόσωπα ὅλων «φωτίζονται» οἱ ἀρνητικές σκέψεις «σβήνονται» μονομιᾶς, ἡ γιορτή ἀρχίζει!

Οἱ ἐθελοντές στό κομμάτι αὐτό τῆς ψυχαγωγίας τῶν γερόντων μας, ἀτομικά ἢ συλλογικά, τά καταφέρνουν πολύ καλά. Προκειμένου νά ὀργανωθοῦν καλύτερα καί ἀποδοτικότερα καί σέ ἄλλους τομεῖς δράσης, διοργανώσαμε, στήν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τοῦ Γηροκομείου, ὁμιλία μέ θέμα «ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ». Κύριος

ὁμιλητής ὁ κ. Παναγιώτης Δραγάτης, κοινωνικός λειτουργός τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, πού μοιράστηκε μαζί μας τίς σκέψεις καί τούς προβληματισμούς του.

Ἀπό τήν μεστή περιεχομένου καί μνημάτων ὁμιλία τοῦ ὑπογραμμίζουμε ὅτι ὁ ἐθελοντισμός εἶναι ἓνα σημαντικό κοινωνικό φαινόμενο, δείγμα ὀργανωμένης κοινωνίας. Ὁ ἐθελοντής χρειάζεται κατάρτιση, ἐκπαίδευση καί ἐποπτεία προκειμένου νά εἶναι οὐσιαστική ἢ προσφορά του.

Τό ἔργο του εἶναι ἐπικουρικό, ἐνδυναμωτικό, διαμεσολαβητικό, ὁ ρόλος του δέν εἶναι νά ἀντικαταστήσει, νά κρίνει, νά αὐτοπροβληθεῖ, ἀλλά νά δώσει ἀγάπη καί μέρος τοῦ χρόνου του, νά δείξει κατανόηση, νά κινηθεῖ μέ διάκριση. Ἡ πληροφορία νά φτάνει μέχρι τόν ἴδιο, ἄντε καί μέχρι τόν εἰδικό ἀλλά σέ καμία περίπτωση παραέξω.

Οἱ στόχοι πού θέτουμε ὡς Γηροκομεῖο γιά τούς ἐθελοντές μας πρέπει νά εἶναι ρεαλιστικοί. Θέλουμε λιθαράκι – λιθαράκι νά οἰκοδομήσουμε ὑγιεῖς σχέσεις, νά πετύχουμε ἀνιδιοτελεῖ προσφορά, συλλογικότητα, ὀργανωμένη καί ὄχι αὐτοσχεδιαστική δράση, νά θέσουμε ἀσφαλίστικες δικλίδες γιά νά ἔχουμε συνέπεια στό ἔργο πού ἐπιτελοῦμε καί τίς ἀρχές πού ἀπό τήν ἔναρξη τῆς λειτουργίας τοῦ Γηροκομείου μας πρεσβεύουμε.

Γιά τά ἔξοδα λειτουργίας τοῦ Γηροκομείου μας καί τοῦ Συσσιτίου Ἀγάπης τοῦ Ἱ. Π. Παναγίας Ἐκατονταπυλιανῆς, πρόσφεραν οἱ:

Ἱερά Μητρόπολη Παροναξίας, Ἱερά Μονή Λογγοβάρδας, Ἱερό Ἡσυχαστήριο Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Θαυρανῶν, Α΄ ΑΡΣΑΚΕΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΨΥΧΙΚΟΥ, Σύλλογος Γυναικῶν Νάουσας, Ἀγούρου Ζηνοβία, Ἀγροτικός Συνεταιρισμός

Τριανταφύλλου Άρμελίνα, Τριανταφύλλου Γαρυφαλλιά, Τριανταφύλλου Φλώρα, Τριανταφύλλου Ντόρα, Τσαντουλής Γεώργιος, Τσιγώνια Έλένη, Τσιγώνια Χριστίνα, Φραγκούλη Φιλίππινα, Χερουβείμ Νικόλαος, Χιωτίνη Χρύσα, π. Αντώνιος Παραράς, π. Κωνσταντίνος Θεολογίτης, οί οικογένειες τών: Άθανασίου & Άνεξίνας Τριανταφυλίδη, Άννας Άνουςάκη, Γεωργίου Παπαϊωάννου καθώς και αρκετοί πού θέλησαν νά κρατήσουν τήν άνωνυμία τους.

Νάουσας, Άλιπράντη Άννη, Άλιπράντης Παναγιώτης, Αναγνωστοπούλου Χρυσάνθη, Αναστασιάδου Αικατερίνη, Μάρκος Κυριαζάνος, Εύτυχία Παγώνη, Στυλιανή Σιφναίος, Βασιλική Καραγκούνη, Αικατερίνη Μπαρμπάρη, Μαρία Σκαραμαγκά, Μαρουσώ Γιατροπούλη, Γιαννούλα Καβάλη, Άννα Μαύρη Βιτζηλαίος Νικόλαος, Γιατροπούλη Μαρουσώ, Δενδρινού Ίωάννα, Ζουμής Εύθύμης, Θηβαίου Άννα, Θρεψιάδης Γεώργιος, Γιατροπούλη Μαρία, Καλάργγυρου Μαρουσώ, Καλατζή Έλένη, Κεφάλας Γεώργιος, Κεφαλληνού Άναστασία, Κίκιζα Μαίρη, Κονταράτος Μιχαήλ, Κοσμοπούλου Έλένη, Κουφοπούλου Ματίνα, Κρητικού Χριστίνα, Κρητικού-Χανιώτη Φλώρα, Κυδωνιεύς Έμμανουήλ, Κυριαζάνος Μάρκος, Κυριαζάνου Δούκισσα, Λάμπου Πολυξένη, Λουκής Γεώργιος, Λουκής Έμμανουήλ, Μαζαράκης-Μπαλτζαβίνας Φαίδων, Μαρούλη Άσημίνα, Μελανίτης Έμμανουήλ, Μελανίτου Άσημίνα, Μπλαίου Κυριακή, Μπλαίου Μαργαρίτα, Μήτσος Παντελής, Μπαφίτη Άνδριανή, Μπιζιά Ζαμπέτα, Μπουρνιά Αικατερίνη-Φωτεινή, Μωραϊτάκη Έλένη, Μωραϊτάκη Πετρούλα, Μωραϊτάκης Κωνσταντίνος, Οικονομοπούλου Δωροθέα, Παντελαίος Κυριάκος, Παντελαίου Εύφροσύνη, Πανωρίου Αικατερίνη, Παπαδημητρίου Κυριακή, Παπαδιώτη Λίλα, Παπασταύρου Άργυρώ, Πάσχος Αντώνιος, Πατέλη Αικατερίνη, Πετρόπουλος Γεώργιος & Στυλιανός, Πετροπούλου Μαργαρίτα, Πολιτόπουλος Ι., Πώλου Δέσποινα, Ραγκούσης Νικόλαος, Ρασσογιάννη Άννα, Ρουμελιώτη Δέσποινα, Ρουσάκη-Ίωσήπου Ειρήνη, Ρούσσης Γεώργιος, Ρούσσης Νικόλαος, Ρούσσου Ειρήνη, Σατλάνη Εύαγγελία, Σιφναίος Ίωάννης, Σκιαδάς Άλέξανδρος, Σκιαδάς Δημήτριος, Σπανόπουλος Στυλιανός, Σταυρόπουλος Σταύρος, Σωτηρόπουλος Χαράλαμπος, Terrier-Lenglet Jeannick, Τζουγανάτου Έλένη, Τριαντάφυλλος Νικόλαος, Τριαντάφυλλος Χρήστος,

Προσέφεραν στό Γηροκομείο μας από τό περίσσευμα τής αγάπης τούς οί:

Ένορία Τιμίου Προδρόμου, Ένορία Αγίου Ίωάννου Θεολόγου Δρουσού, Ίερά Μονή Αγίου Άρσενίου - Χριστού Δάσους, Ίερά Μονή Λογγοβάρδας, Ίερό Ήσυχαστήριο Θασπιδών - Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης, Άστυνομικό Τμήμα Πάρου, Διμεναρχείο Πάρου, Κέντρο Ύγείας Πάρου, Κινητή Μονάδα Ψυχικής Ύγείας - Γκίκας Άκίνδυνος, ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΦΟΠΛΙΣΤΩΝ, Αναπτυξιακός Σύλλογος Μώλου-Τσουκαλιών-Γλυφάδων Πάρου - «ΠΡΟΟΔΟΣ-ΑΝΑΠΤΥΞΗ», Σύλλογος Γυναικών Νάουσας, Σύλλογος Γυναικών Μάρπησσης, Σύλλογος Γυναικών Πάρου ΑΡΗΣ, Σύλλογος Δρουσού, Σύλλογος Έθελοντών Αιμοδοτών Πάρου-Άντιπάρου, Σύλλογος ΥΡΙΑ, Δημοτικό Διαμέρισμα Λευκών, ΑΝΟΥΣΑΚΙΣ MARKET - Χαραλάμπους Χάρης - ΓΕΩΔΗ Α.Ε., Άλιπράντης Κώστας-CARREFOUR ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Άλιπράντη Στέλλα, Άλιπράντης Άποστόλης - ΒΙΟ SHOP, Άντιπαριώτη Μαρούλη, Άποστολοπούλου Κατερίνα, Άποστολοπούλου-Ζουμή Λέτα, Άρκουλής Κώστας, Άρκουλής Νικόλαος, Βεντούρη Έλένη, Βιτζηλαίος Μιχάλης, Βιτζηλαίος Παναγιώτης, Βιτουλαδίτης Κωνσταντίνος - ΜΕΓΑ Α.Ε., Γεμελιάρης Άντώνης & Δάφ-

νη, Γιδουλίδου, Γιουκίμ Έμμανουήλ, Δαφερέρα Μαρίνα, Δαφερέρας Άριστείδης, Δαφερέρας Γιώργος, Δενδρινού, Δημητράκοπουλος Κώστας, Ζουμή Μαρίνα, Ζουμή Μαρουσώ & Έλισάβετ, Ζουμής Ίωάννης & Μαρία, Καβάλη Ίωάννα, Καλλέργη Εύα-
 θία, Καλοκαιρινού Φλώρα, Καπαρού Ίωάννα, Καπούτσος Γεώργιος, Καπούτσου Δέσποινα, Καρδάσης Νίκος & Άγγελική, Καρποδίνη Ζαμπέτα, κά. Κατερίνα, Κεμπάμπης Παναγιώτης, Κεφάλια Σοφία, Κεφαλληνού Άναστασία, Κίκιζα Μαίρη «ΜΕΛΙΣΣΑ ΚΙΚΙΖΑΣ Α.Β.Ε. ΤΡΟΦΙΜΩΝ», Κεχαγιάς Βασίλης, Κίρμπας Έμμανουήλ «ΦΡΟΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ», Κοκολιού Μαρία, Κόντες Εύαγγελος, Κοντός Άρης, Κοντού Βασιλική, Κρητικού Χριστίνα, Κωβαίος Φανούρης, Λυκούδη Κωνσταντίνα & Εύαγγελος, Μακκίλεν Αικατερίνη, ΛΑΒΔΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ & ΣΙΑ Ε.Ε., ΛΑΖΑΝΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΤΗΜΑ ΛΑΖΑΝΑΚΗ, Λατσοῦ Εύαγγελία, Μαλαματένιου Κούλα, Μαούνη Φλώρα & Δήμητρα, Μαύρη Νίκη, Μαύρης Γιώργος, Μελανίτη Λούλα, Μελανίτης Άνδρέας & Μιχαήλα, Μελανίτης Δημήτρης, Μελανίτης Έμμανουήλ, Μιχαλίδος Ί. & ΣΙΑ Ε.Ε., Μοστράτος Κωνσταντίνος, Μπέρκας Ίάκωβος, Μπαφίτη Άνδριανή, Μπιζιά Ειρήνη, Μπιζιάς Γιάννης, Μπισκεντζή Μαρία-Μιχάλης, Μπογιατζής Άλέξανδρος, Μωραϊτάκη Έλένη, Νικόγλου Αικατερίνη, κ. Νίκος, Νιφλής Σταῦρος, Παντελαῖος Νικόλαος, Παντελαίου Άνδριανή, Παντελαίου Χρυσούλα, Πανώριου Αικατερίνη, Παρασκευοπούλου Κάθυ, Πατέλη Κατερίνα, Πατέλης Γεώργιος, Περαντίνος Κωνσταντίνος, Πούλιου Άφροδίτη, Πώλου Δέσποινα, Ραγκούση Άργυρώ, Ραγκούσης Γιώργος & Μοσχονάς, Ραγκούσης Γεώργιος & ΥΙΟΙ Α.Ε., Ραγκούσης Ζαχαρίας, Ραγκούσης Μιχάλης, Ρουσάκη Ειρήνη, Ρούσσο Βλάσσης «ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ», Ρούσσο Στέφανος & Άγγελική, Ρούσσο Ειρήνη, Σακελαρίδου Αικατερίνη, Σαμίου Βασιλείου, Σαρρή Ίωάννα, Σιφναῖος Μιχάλης - SUPER MARKET PRIMO, Σιφναῖος Νικόλαος, Σιφναῖος Παντελής, Σκιαδά Άγγελική, Σκιαδά Ντίνα, Σκιαδάς Άλέξανδρος, Σομπόνη Μπέτυ, Σπανός Δημήτριος, Σπανού Φωτεινή, Terrier-Lenglet Jeannick, Ταλόγλου Παρασκευή, Τούρτα Βασιλική, Τριανταφύλλος Γιώργος, Τριβυζά Φλώρα, Τριβυζάς Γεώργιος & Άντωνία, Τριβυζάς Νικόλαος, Τσαντάνη Άσημίνα, Τσαντουλή Άρσενία, Τσαντουλή Ειρήνη, Τσαντουλής Έμμανουήλ, Τσαπάτος Στέργιος, Χριστό-

φορος & Έλένη, Τσιγώνια Άντωνία, Τσιγώνια Χριστίνα, Τσιγώνιας Μανώλης & Νικόλαος - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ ΕΥΛΑΡΑΣ, Φραντζής Άνδρέας & Άρσενία, Χανιώτη Μαργαρίτα, Χανιώτης Γεώργιος, Χερουβείμ Νικόλαος, Χτενά Μαρίκα, π. Δημήτρης Κυδωνιεύς, π. Ίωάννης Νικηφοράκης π. Πέτρος Κορτιάνος καί κάποιιοι που θέλησαν νά κρατήσουν τήν άνωθυμία τους.

Προσέφερε στό Γηροκομείο δωρεάν τίς λογιστικές του ύπηρεσίες ό κ. Άλέξανδρος Μπογιατζής

Προσέφεραν στους Φιλοξενούμενους δωρεάν τή συμμετοχή τών φαρμάκων οι Φαρμακοποιοί: Πατέλης Άγγελος καί Σπανού Κρυσταλλία

Έκκλησιαστικό Γηροκομείο

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ
ΕΘΝΙΚΗ: 455/296030-32
ΕΜΠΟΡΙΚΗ: 84618764
ΑΓΡΟΤΙΚΗ: 362-01-011788-56
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 5712-016035-066
ALPHA ΠΙΣΤΕΩΣ: 625-002101-057881
EUROBANK: 03590100081451
 Προσφορές γίνονται επίσης δεκτές
 στή Γραμματεία του Ί. Προσκυνημάτος
 Παναγίας Έκατονταπυλιανής
 (τηλ. 22840/21243 - 24807)

